

## Opnieuw 'cabadrama'-stuk van de bovenste plank

Wiggele Wouda

De Tweede Wereldoorlog is en blijft een grote bron van inspiratie voor filmers, toneelmakers en schrijvers. Het hele emotionele spectrum vind je daarin immers terug met daaromheen een dramatische geschiedenis. Theatermaker en poppenspeler Fred Delfgaauw en cabaretier Sjaak Bral hebben die Tweede Wereldoorlog teruggebracht naar een nachtclub, wat op zijn Haags ook de titel heeft opgeleverd voor hun tweede cabadrama: *De Nachclub*.

Deze voorstelling is een voortzetting van hun eerder samenwerking vorig jaar. Toen scoorden Delfgaauw en Bral met *Koffiehuis De Ooievaar*. De combinatie van cabaret en de verhalenverteller leverde toen een schitterende nieuwe stijl op waarin het magische van het verhaal heerlijk werd ontworteld door de grappen van Bral. En dat gebeurt nu weer in *De Nachclub*.

### Variété

Twee broers, Branie en Depri, hebben het koffiehuis verlaten en zoeken hun heil nu in een nachtclub waar de variété destijds hoogtij vierde. Er werd gelachen, gedanst en gezongen. Die geur hangt er nog steeds als de twee mannen de zaak binnenlopen. Met de pop De Generaal begint het allemaal en dan ontspint zich een levendige geschiedenis waarin de Tweede Wereldoorlog met de Joodse zangeres een centrale rol speelt.

Het intrigerende van deze voorstelling is vooral het spel van de transparantie. Fred Delfgaauw vertelt en moraliseert terwijl Sjaak Bral in zijn rol zaken onderuithaalt met ferme grappen en scènes die haaks

staan op het serieuze verhaal van Delfgaauw. En daaruit komt een theateropvatting tevoorschijn die de hele zaak nog eens op z'n kop zet.

„Mensen willen in de maling genomen worden”, zegt Bral opeens als ze met zijn tweeën in een soort van tussenevaluatie de voorstelling en hun intrek in de Nachclub bespreken. Maar is dat wel zo? Komen mensen alleen maar om te lachen? Kun je de mensen wel naar huis sturen met een zwaar einde? Dat gedeelte van de voorstelling is buitengewoon boeiend.

### Karakterpoppen

De poppen van Fred Delfgaauw zijn karakterpoppen waar het hoofd alleen het lichaam vertolkt. Delfgaauw doet dat zo bijzonder knap met slechts zijn handen. Hij is erbij aanwezig in afwezigheid en zijn manier van vertellen brengt zo'n pop tot echt leven.

Delfgaauw weet met zijn verhalen de mensen ook altijd een spiegel voor te houden („Een lachspiegel”, zegt Bral onmiddellijk). En die spiegel werkt heel subtiel. Zijn poppen zijn wij. Prachtig om te zien.

Van subtiliteit is bij Sjaak Bral geen sprake. Deze onversneden Hagenees scherpt zijn grappen aan met soms wel een hele botte bijl. Maar het past precies in het format waarin deze voorstelling - net als de vorige *Koffiehuis De Ooievaar* - is ingekleed.

Fred Delfgaauw en Sjaak Bral laten zien wat theater nog meer kan betekenen als je de grenzen van je eigen discipline durft over te gaan.

**i** 'De Nachclub' door Fred Delfgaauw en Sjaak Bral in De Koornbeurs in Franeker, 70 bezoekers. De voorstelling is op 6 maart nog te zien in De Harmonie in Leeuwarden

